

Οι εκπαιδευτικοί το μοναδικό στήριγμα των μαθητών μας στην εξαιρετικά δύσκολη συγκυρία.

Μέσα στη δίνη της παγκόσμιας εξάπλωσης του ιού COVID-19 τα σχολεία στην Ελλάδα βρίσκονταν σε αναστολή λειτουργίας. Μια πρωτόγνωρη κατάσταση για το εκπαιδευτικό σύστημα, τους μαθητές, τις οικογένειές τους και τους εκπαιδευτικούς. Μια πρωτόγνωρη κατάσταση για όλη την κοινωνία που αναζητούσε σταθερό βηματισμό μέσα σε ένα ρευστό περιβάλλον.

Οι εκπαιδευτικοί στις δύσκολες κι ιδιαίτερες αυτές συνθήκες, από την πρώτη στιγμή πράττουν το αυτονόητο, για τους ίδιους, αλλά όχι και δεδομένο από άποψη ψηφιακών υποδομών του σχολικού δικτύου το οποίο,

είναι ανεπαρκές και αδύναμο να αντέξει μια τόσο μαζική διαδικασία (είναι πάνω από 1 εκατομμύριο το μαθητικό δυναμικό της χώρας και πάνω από 150.000 οι εκπαιδευτικοί α/θμιας και β/θμιας εκπαίδευσης).

Σε άμεση καθημερινή επικοινωνία με μαθητές και γονείς, παρείχαν υποστηρικτικό εκπαιδευτικό υλικό και κατεύθυναν τους μαθητές τους σε μια ανατροφοδοτική κι εποικοδομητική, της γνώσης και της μάθησης, διαδικασία με κάθε πρόσφορο μέσο και μέθοδο, όπου επιλέγουν ως καταλληλότερη με βάση την άποψη που έχουν διαμορφώσει για τη λειτουργία της τάξης τους από την καθημερινή επαφή τους με τους μαθητές λαμβάνοντας υπόψη και τις τεχνικές δυνατότητες που έχουν ή πιθανά δεν έχουν οι μαθητές τους)

Σε συνεργασία με τους μαθητές τους μέσω e-mail, χρήση των ιστολογίων των σχολικών μονάδων, όπου αναρτούν εκπαιδευτικό υλικό, με σύγχρονη επικοινωνία με την τάξη τους μέσω skype, με τις ψηφιακές τάξεις και τις πλατφόρμες

καθώς και άλλους τρόπους που υιοθετούν από κοινού με τη μαθητική κοινότητα βάση τις ιδιαίτερες συνθήκες, τον τύπο σχολείου και τον τρόπο λειτουργίας του, οι εκπαιδευτικοί της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης δαπανώντας ατέλειωτες ώρες πέραν αυτών που είναι «υποχρεωμένοι» και με προσωπικό κόπο ανυπολόγιστο αποτελούν το μοναδικό στήριγμα των μαθητών τους σε αυτήν την εξαιρετικά δύσκολη συγκυρία.

Υλοποιούν από την πρώτη στιγμή, πριν δοθεί η όποια οδηγία από το Υπουργείο Παιδείας, την εξ' αποστάσεως εκπαίδευση των μαθητών τόσο δυναμικά και αποτελεσματικά που παύει να αποτελεί μια επικουρική-υποστηρικτική εκπαιδευτική διαδικασία (γιατί αυτό είναι και σε καμία περίπτωση δεν μπορεί και δεν επιτρέπεται, επιστημονικά, να υποκαταστήσει την ουσιαστική και καιρία εκπαιδευτική διαδικασία της σχολικής τάξης και ζωής ούτε να χρησιμοποιηθεί για διδασκαλία νέας ύλης) και μετατρέπεται σε ένα εκπαιδευτικό επίτευγμα. Κάποιοι (διευθυντές και υποδιευθυντές αλλά και πολλοί ακόμη εκπαιδευτικοί) βρίσκονται πολλές ώρες στο σχολείο για να ανταποκριθούν στην ανάγκη στήριξης των μαθητών όταν η μετακίνηση είναι σε ασφυκτικό έλεγχο κι ο συγχρωτισμός σε χώρους εργασίας επικίνδυνος.

Δεν είναι καθόλου αυτονόητη και κανόνας η δυνατότητα πρόσβασης των μαθητών σε ηλεκτρονικό υπολογιστή καθώς και σύνδεσης με το διαδίκτυο και θα πρέπει άμεσα να φροντίσει για τον εξοπλισμό με ηλεκτρονικούς υπολογιστές όλων των οικογενειών που δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα να αποκτήσουν αλλά και να εξασφαλιστεί ότι όλοι οι μαθητές θα έχουν πρόσβαση στο διαδίκτυο, απαραίτητη προϋπόθεση για την εφαρμογή ασύγχρονων μορφών εξ' αποστάσεως εκπαίδευσης, ώστε να μη μείνει κανένα παιδί εκτός της διαδικασίας αυτής.

Ότι το Πανελλήνιο Σχολικό Δίκτυο δεν ήταν σε θέση να ανταποκριθεί στον τεράστιο φόρτο που δεχόταν καθημερινά με αποτέλεσμα εκπαιδευτικοί, μαθητές και γονείς να περνούν ώρες ανούσιας αναμονής μπροστά στις οθόνες των υπολογιστών. Ότι οφείλεται στις άοκνες προσπάθειες των εκπαιδευτικών το γεγονός της μεγάλης ανταπόκρισης του μαθητικού πληθυσμού στην εξ' αποστάσεως εκπαίδευση.

Πέραν των μαθησιακών επιδόσεων, ο τεχνολογικός εξοπλισμός είναι ακόμα ένας παράγοντας που μπορεί να οδηγήσει σε σχολική αποτυχία και αποκλεισμό από την εκπαίδευση. Επίσης, τα εγγενή ποιοτικά χαρακτηριστικά της τηλεεκπαίδευσης την καθιστούν υποδεέστερη της δια ζώσης εκπαιδευτικής διαδικασίας και συνδέονται με τα σοβαρά ελλείμματα κάλυψης και αφομοίωσης της ύλης. Επιπλέον, υπάρχουν ειδικές κατηγορίες διδακτικών αντικειμένων, των οποίων η διδασκαλία μέσω τηλεεκπαίδευσης είναι εξαιρετικά δυσχερής και αναποτελεσματική.

Αναλόγως, το παιδαγωγικό κλίμα, η ψυχοκοινωνική διάσταση της μαθησιακής διαδικασίας ως βασική παράμετρος της, φαίνεται να πλήττεται σοβαρά από την τηλεεκπαίδευση.

Οι εκπαιδευτικοί επισημαίνουν κυρίως προβλήματα στην αλληλεπίδραση μαθητών/τριών και εκπαιδευτικών, προβλήματα συγκέντρωσης και οργάνωσης, κόπωση, περιορισμένη ανταπόκριση των μαθητών/τριών στα μαθήματα και στις εργασίες που τους ανατίθενται. Επίσης, σε μικρότερο βαθμό, αλλά όχι αμελητέο διαπιστώνονται προβλήματα εξάρτησης, καθώς και σωματικής και ψυχικής υγείας. Συνεπώς, η τηλεκπαίδευση δεν μπορεί να υποκαταστήσει τη δια ζώσης εκπαιδευτική διαδικασία. Οι διαπιστώσεις για τα ποιοτικά χαρακτηριστικά της τηλεκπαίδευσης, η παρατεταμένη εφαρμογή της και η αδυναμία συμμετοχής σε αυτήν όλων των παιδιών με ίσους όρους οδηγούν στην εκτίμηση ότι διανύουμε μια περίοδο προϋούσας εκπαιδευτικής κρίσης, οι διαστάσεις της οποίας θα αναδειχθούν τα επόμενα χρόνια. Επίσης, η διαρκής υποχρηματοδότηση της δημόσιας εκπαίδευσης και η ελλιπής χρηματοδότηση της εν όψει της πανδημίας, μετακύλησε σημαντικό μέρος του κόστους της τηλεκπαίδευσης στους εκπαιδευτικούς και στις οικογένειες των μαθητών.

✕ Οι αστήρικτοι για χρόνια από την πολιτεία και δίχως υλικά μέσα και επιμόρφωση εκπαιδευτικοί, μόνοι τους επιμορφώνονται δαπανώντας χρήματα και χρόνο που δεν τους περισσεύουν, μέσα από την ατομική τους δράση και τη συλλογική τους οργάνωση κρατούν όρθιο το δημόσιο σχολείο και στηρίζουν τους μαθητές τους για μόρφωση.

Ως εκπαιδευτικοί της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, στηρίξαμε τους μαθητές και τις μαθήτριάς μας, όπως πάντα πράττουμε, με συναίσθηση της εκπαιδευτικής και κοινωνικής μας ευθύνης.

Δείξαμε αλληλεγγύη, αγωνιστήκαμε όλοι μαζί εκπαιδευτικοί, μαθητές, γονείς, κοινωνία.

Σήμερα διεκδικούμε δημόσια εκπαίδευση ισχυρή, αντάξια των ονείρων και των αναγκών των μαθητών μας.

*
Προσωπικά ανησυχώ με την είσοδο
ανθρώπων να είναι σκυμμένοι σε ένα smartphone
ή tablet χαμένοι μέσα σε ένα δικό τους
ψηφιακό κόσμο, αδιαφορώντας για το
πραγματικό που είναι γύρω τους.

Κυρίως όμως ανησυχώ, γιατί βλέπω
εις επιπτώσεις στα παιδιά ^{μαθητές} που δεν έχουν προλάβει να δημιουργήσουν
εξισορροπητικούς μηχανισμούς, γιατί παλι
αλλά δεν έχουν γνωρίσει κάτι διαφορετικό
όπως είχαν γνωρίσει οι παλαιότεροι γενιές
Οσο για εμάς τους εκπαιδευτικούς
οφείλουμε να μιλάμε στα παιδιά
να τους εξηγούμε και να τους
τα ακούμε. Έχουν πολλά να πουν!!!